

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	9514100152
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9514100152.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 28. októbra 2015, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obžalovanému C. T. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 24. februára 2015, sp. zn. PK-2T 35/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 24. februára 2015, sp. zn. PK-2T 35/2014, podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), č. k.: VII/2 Gv 106/14/1000-6 zo 14. októbra 2014, pre skutok kvalifikovaný ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že 10.12.2013 v čase o 10:49:39 h v kancelárii č. XY na katastrálnom odbore Okresného úradu D., W., poskytol pri osobnom stretnutí Ing. Q. D. finančnú hotovosť vo výške 50 € ako úplatok za to, aby u oprávnenej osoby, a to u príslušného zamestnanca katastrálneho odboru Okresného úradu D., zariadil kladné a urýchlené vybavenie zápisu záložného práva v prospech Tatra banky, a.s. na pozemok registra „C“ KN parc. č. XY, podľa V-21639 zo dňa 07.10.2013 a za vydanie listu vlastníctva č. XY, pričom táto činnosť priamo nepatrila do pracovnej náplne Ing. Q. D., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti rozsudku podal prokurátor v neprospech obžalovaného odvolanie. Argumentoval tým, že súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu. Súd spochybnil svedeckú výpoveď Ing. Q. D., ktorý vypovedal konzistentne. Na základe jeho výpovede boli odhalené osoby, ktoré mu poskytovali úplatky za urýchlenie overenia geometrického plánu alebo vystavenia listov vlastníctva. Súd odmietol návrh prokurátora na oboznámenie rozsudkov Špecializovaného súdu v súvisiacich veciach, ktoré okrem iného preukazujú, že Ing. D. bežne prijímal finančné čiastky za urýchlené vybavenie konania. V danom prípade bolo rozhodnutie o zápise vydané v ten istý deň, ako bola vec pridelená na spracovanie JUDr. Z. K., u ktorej

mal Ing. D. intervenovať. Ďalej namietal, že Ing. D. nemal rozhodovaciu právomoc ohľadne listov vlastníctva a nemohol urýchliť výmaz záložného práva. Obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania poskytnutím finančnej hotovosti vo výške 50€ Ing. D., aby u príslušnej osoby zariadil kladné a urýchlené vybavenie zápisu na katastri nehnuteľností a vydanie listu vlastníctva, hoci táto činnosť nepatriala do pracovnej náplne Ing. D.. Aj keď sa konanie páchatel'a zmenilo, porušuje však ten istý spoločenský vzťah, a tým je zachovaná totožnosť následku a i totožnosť skutku. Odvolaciemu súdu navrhol zrušiť rozsudok Špecializovaného súdu a vec vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Prokurátor na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch prítomných v písomnom odvolaní.

Najvyšší súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného primárne zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba včas. V rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané len v intenciách, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď na hlavnom pojednávaní vykonal v potrebnom rozsahu všetky dostupné dôkazy, tieto následne dôsledne vyhodnotil a dospel ku správnym a úplným skutkovým záverom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto závery plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, a preto si ich odvolací súd v celom rozsahu osvojil.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný odovzdal peniaze za zariadenie zápisu záložného práva v prospech Tatra banky, a.s. V tejto súvislosti súd prvého stupňa správne vyhodnotil vykonané dôkazy.

V zmysle skutkovej vety obžaloby mal obžalovaný 10. decembra 2013 poskytnúť Ing. D. úplatok za zariadenie kladného a urýchleného vybavenia zápisu záložného práva v prospech Tatra banky, a.s. na pozemok registra „C“ KN parc. č. XY podľa V-21639 zo 7. októbra 2013 a vydanie listu vlastníctva č. XY.

Zo spisu vyplýva, že Návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnosti - pozemku, parc. č. XY, nachádzajúcom sa v katastrálnom území N., obec D. - m. č. N., okres D., zapísanom na LV č. XY, bolo Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu doručené 16. septembra 2013. Rozhodnutím zo 7. októbra 2013, číslo vkladu V 21639/13, povolil Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, prostredníctvom pracovníčky JUDr. Z. K., vklad záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7. októbra 2013. Účastníkom konania bolo rozhodnutie expedované 10. októbra 2013. Z toho je evidentné, že vklad záložného práva bol povolený v štandardnej 30-dňovej lehote, konkrétne na 24. deň. Je preto nelogické, aby obžalovaný dával v decembri 2013, t. j. po 2 mesiacoch od právoplatnosti rozhodnutia, Ing. D. úplatok. Navyše za situácie, keď vklad nebol povolený v neprimerane krátkej dobe, resp. urýchlene. Obžalovaný pritom na čerpanie úveru na základe Zmluvy o blokovanom kontokorentnom úvere č. XY zo 16. septembra 2013 (č. l. 76 - 80) nepotreboval právoplatné rozhodnutie o povolení vkladu záložného práva. Banka, ako jednu z podmienok, vyžadovala iba predloženie návrhu na vklad záložného práva opatreného odtlačkom pečiatky podateľne príslušnej správy katastra, potvrdzujúci podanie návrhu a zaplatenie správneho poplatku za návrh na vklad. Na základe žiadosti obžalovaného o čerpanie tranže (časti čerpania úverového rámca) zo 17. septembra 2013 boli firme W., v ktorej je obžalovaný konateľom, pripísané finančné prostriedky na jej podnikateľský účet na druhý deň, t. j. 18. septembra 2013 (č. l. 90).

S uvedeným korešpondujú aj výpovede svedkýň JUDr. Z. K. a U. D., pracovníčok Okresného úradu D.. Svedkyne nepotvrdili, že by Ing. D. od nich žiadal rýchlejší postup v prípade vkladu záložného práva v prospech Tatra banky, a.s. na predmetnú nehnuteľnosť. Svedkyňa JUDr. K. síce uviedla, že vklad povolila v ten istý deň, ako jej bol pridelený návrh, t. j. 7. októbra 2013, avšak štandardne nenáročné veci vybavovala do 3 dní. V čase rozhodovania bol predmetný návrh už po lehote na urýchléné konanie.

Okresnému úradu D., katastrálny odbor, bola 26. novembra 2013 doručená žiadosť Slovenskej sporiteľne, a.s. z 20. novembra 2013, ako záložného veriteľ'a, o výmaz záložného práva k zálohu -

parcele č. XY pod stavbou evidovanou na LV č. XY zapísaného pod sp. zn. V-21833/10 z 10. septembra 2010. Záložné právo bolo zapísané na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy č. 399/AUOC/08-ZZ/5 uzatvorenými medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a spoločnosťou W. 12. augusta 2010. Žiadosť bola zaevidovaná pod č. Z-22201/13. Obžalovaný listom zo 4. decembra 2013, adresovanom Okresnému úradu D., urgoval konanie pod sp. zn. Z-22201/13, a teda výmaz záložného práva na LV č. XY, z dôvodu získania nového úveru (č. l. 605). Na LV č. XY sa nachádzal sklad, parc. č. XY a záložné právo k nemu v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. (č. l. 643-644). Výpis z listu vlastníctva bol spoločnosti W. expedovaný 10. decembra 2013. Ing. D. odovzdal obžalovanému listinu so slovami: „Tu máš, že si čistý.“ V prípade zavkladovania záložného práva by takéto vyjadrenie nebolo namieste. Zároveň Ing. D. tvrdil, že obžalovanému dával aj listy vlastníctva s výmazom záložného práva.

Obžaloba sa týkala poskytnutia úplatku v súvislosti so zápisom záložného práva na parcele č. XY v konaní vedenom pod sp. zn. V-21639, t. j. LV č. XY - a nie veci vedenej pod sp. zn. 22201/13 - výmazom záložného práva, preto súd prvého stupňa správne rozhodol o neprípustnosti zmeny podstaty skutku a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Argumentácia prokurátora uzavretou dohodou o vine a treste Ing. D. a odsúdením osôb, ktoré mu úplatok poskytovali, nepreukazuje vinu obžalovaného.

V zmysle § 278 ods. 1 Tr. por. môže súd rozhodnúť iba o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. Totožnosť skutku zachovaná aj v prípadoch čiastočnej zhody v konaní alebo v následku, avšak iba za predpokladu, že pôjde o čiastočnú zhodu v podstatných okolnostiach, ktorými sa rozumejú predovšetkým skutkové okolnosti charakterizujúce konanie alebo následok.

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu poskytovanie úplatku za účelom zrýchlenia konania o povolenie vkladu záložného práva v prospech Tatra banky, a.s. Takéto konanie obžalovaného bolo vyvrátené vykonanými dôkazmi. Konanie o výmaz záložného práva Slovenskej sporiteľne, a.s. nie je ani len čiastočne zhodné s konaním o povolenie vkladu záložného práva v prospech Tatra banky, a.s. Ani čiastočná zhoda v podstatných okolnostiach týkajúcich sa následku týchto dvoch diametrálne rozdielných konaní nie je žiadnym dôkazom sprítomnená, pretože uvedené konania viedli k vydaniu zase len dvoch diametrálne rozdielných rozhodnutí. Názor prokurátora, že totožnosť skutku bola s ohľadom na porušenie toho istého spoločenského vzťahu zachovaná, nemá právnu ani skutkovú relevanciu.

Prvostupňový súd nemal procesný základ a ani právomoc na to, aby v odôvodnení napadnutého rozsudku hodnotil dôkazy viažuce sa ku konaniu spojenému s výmazom záložného práva Slovenskej sporiteľne, lebo sa tým zjavne dostal do rozporu so zásadou nemo iudex sine actore, keďže za toto konanie prokurátor na obžalovaného nepodal obžalobu a došlo tým aj k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu upravených v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 a § 122 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Prípravné konanie bolo zamerané na vykonávanie dokazovania k preukázaniu skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný nemal možnosť sa vyjadriť ku konaniu vedenému pod sp. zn. 22201/13.

Vzhľadom na vyjadrené, najvyšší súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.